

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/946/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118292390
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6118292390.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava, IČO: 52 262 821 proti povinnému: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXXX /X, XXX XX D. - E. F., právne zast.: JUDr. Milan Fulec, advokát, so sídlom Živnostenská 2, 811 06 Bratislava, o vymoženie 3.572,40 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Pavol Holík, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka č.14, 811 07 Bratislava, pod sp, zn. 321EX 199/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/946/2018 zo dňa 04.05.2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

II. Oprávnený je p o v i n n ý n a h r a d i ť povinnému náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti so sťažnosťou oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/946/2018 zo dňa 04.05.2022 vo výške 92,63 EUR, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 04.05.2022 rozhodnutie, ktorým exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil (výrok I.), oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36 EUR (výrok II.) a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výroky III. až V.). V uvedenej veci sa jednalo o v poradí druhé rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko predošlé uznesenie z 06.11.2019, bolo uznesením sudcu sp. zn. 13Ek/946/2018 z 13.10.2021 zrušené.

2/ Za použitia ustanovení § 61k ods. 1 písm. d/, ods. 2 a ods. 5 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako dôvodný. Námietku povinného, že prejednaniu tejto exekučnej veci bráni prekážka skôr začatej veci, považoval za nedôvodnú. Zo súčinnosti poskytnutej súdnym exekútorom, JUDr. Ladislavom Jakubcom zistil, že Okresný súd Bratislava III, č.k. 49Er/227/2017 zo dňa 15.01.2019, exekučné konanie zastavil, nakoľko oprávnený vzal návrh späť.

3/ Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že oprávnený tvrdil, že spoločnosť CONCRETE s.r.o., ako tvrdený veriteľ spoločnosti TESSERA s.r.o., uplatňovala vo svojom mene a na svoj účet tvrdený nárok spoločnosti TESSERA s.r.o., na náhradu škody, ktorú mali spoločnosti TESSERA s.r.o. spôsobiť jej konatelia, ktorými bol povinný a ďalšie dve osoby. Dňa 15.01.2016 vyhlásil súd na spoločnosť TESSERA s.r.o. konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený správca LEGAL RECOVERY k.s.. Touto námietkou sa však vyšší súdny úradník nezaoberal, nakoľko súčasná rozhodovacia prax Ústavného súdu SR sa opakovane prikláňa k názoru, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmavať

v nespotebitel'ských veciach právomoc rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (napr. II. ÚS 300/2018, II. ÚS 22/2020, II. ÚS 298/2020, II. ÚS 63/2019, I. ÚS 265/2020, IV. ÚS 139/2021 z 13.07.2021), a to ani vo vzťahu k tomu, či sa uplatňuje na konateľov dlžníka v zmysle § 135a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 ZoRK, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK). Povinný mal podať námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 ZoRK resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK).

4/ Následne sa zaoberal jednotlivými rozhodnutiami, na ktoré účastníci vo svojich podaniach odkazovali. Z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3CoR/4/2017 zo dňa 28.07.2017 zistil, že krajský súd zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 29Cr/27/2016 zo dňa 16.02.2017, tak, že zamietol odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku RD/109/2016 zo dňa 28.10.2016 (ktorý je exekučným titulom v prejednávanej veci). Z uznesenia Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 49Er/59/2017 zo dňa 16.03.2017 zistil, že súd exekúciu vedenú na podklade toho istého exekučného titulu ako v tomto konaní (RD 109/2016 z 28.10.2016), vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil, nakoľko „je výkon exekúcie vedený na podklade vykonateľného rozhodcovského rozsudku, nakoľko v prejednanom prípade nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy žiadnym spôsobom ako predpokladá zákon, z uvedeného dôvodu nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok pre vydania rozhodnutia, tým, kto na to nemal právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia tým, kto na to nemal právomoc, išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.“ Uvedené uznesenie potvrdil Krajský súd v Bratislave rozhodnutím sp. zn. 21CoE/31/2019 zo dňa 29.05.2020. Vyšší súdny úradník preto konštatoval, že vedenie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu v tomto konaní je neprípustné z dôvodu, že o tom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 49Er/59/2017 zo dňa 16.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu sp. zn. 21CoE/31/2019 zo dňa 29.05.2020. Podľa uznesenia Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9Er/29/2017 zo dňa 06.06.2017, súd zamietol námietky povinného, pričom v odôvodnení uviedol: „Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že námietky povinného proti exekúcii sú nedôvodné, nakoľko v konaní RD/109/2016 na strane žalobcu vystupovala spoločnosť CONCRETE s.r.o. a na strane žalovaných konatelia spoločnosti TESSERA s.r.o. pričom tvrdenia povinného o neexistencii uzavretej rozhodcovskej zmluvy prípadne doložky, ktorá by mohla byť považovaná za dohodu o tom, že prípadné spory medzi žalobcom a žalovaným budú riešené v rozhodcovskom konaní, nie sú v tomto prípade dôvodné, nakoľko v rozhodcovskom konaní išlo o obchodný spor podľa § 135 a) ods. 5 Obchodného zákonníka. Dôvodom pre ktorý súd námietky zamietol je aj tá skutočnosť, že exekučná pohľadávka, ktorú si oprávnený voči povinnému uplatňuje je rozhodcovský poplatok, ktorý vyplynul povinnému z rozhodcovského konania RD/109/2016. Jedná sa o pohľadávku rozhodcovského súdu, pričom rozhodcovský súd nebol účastníkom rozhodcovského konania a tiež nie je účastníkom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku.“ (bod 9. odôvodnenia). Vyšší súdny úradník poukázal na skutočnosť, že pohľadávka (na trovy rozhodcovského súdu) vo výške 3.572,40 EUR, vyplynula z podania odporu, resp. námietok voči rozhodcovskému rozsudku č.k. RD/109/2016. V prípade, že súd rozhodol o neprípustnosti vedenia exekúcie na podklade takéhoto exekučného titulu, nemohli vzniknúť ani trovy za podanie odporu voči rozhodcovskému rozsudku. Uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 49Er/59/2017 zo dňa 16.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu 21CoE/31/2019 zo dňa 29.05.2020, ktorým bolo rozhodnuté o neprípustnosti exekúcie, by nemohli vzniknúť ďalšie náklady spojené s podaním odporu pod č.k. RD/109/2016.

5/ Uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 21Cr/20/2016 zo dňa 24.11.2016, bolo konanie zastavené z dôvodu, že žalobca (v tomto konaní povinný) zobral žalobu v celom rozsahu späť. Žalobca zobral žalobu späť len z dôvodu podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté, teda nebolo rozhodnuté o nedostatku atrability sporu a o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu Royal Development, súdom. Preto podľa názoru vyššieho súdneho úradníka na toto konanie nemá vplyv skutočnosť, že nie je vedené konanie podľa § 21 ods. 4 ZoRK.

6/ Dňa 04.01.2022 bolo súdu doručené doplňujúce vyjadrenie oprávneného, ktorý poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoE/19/2021, v ktorom je uvedené, že je vylúčené

preskúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní a rozhodcovskej doložky. K tomu vyšší súdny úradník uviedol, že sa nezaoberal právomocou rozhodcovského súdu, ani platnosťou, či existenciou rozhodcovskej doložky. Za neopodstatnený považoval aj poukaz oprávneného na uznesenie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn.21Cr/1/2017 zo dňa 12.10.2021. V danom prípade bolo podanie zamietnuté len z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, v dôsledku nesprávneho označenia žalovaného CONCRETE s.r.o., so sídlom Pribylinská 4, 831 04 Bratislava, IČO: 43 857 370, ktorý nebol účastníkom rozhodcovského konania, ale tým druhým účastníkom bol CONCRETE SK, s.r.o., so sídlom Pribylinská 4, 831 04 Bratislava, IČO: 45 625 697, v postavení žalobcu, ktorý však nebol stranou sporu.

7/ Vyšší súdny úradník pri svojom rozhodovaní dospel k právnemu záveru, že exekúcia nie je prípustná z dôvodu, že bolo právoplatne rozhodnuté o neprípustnosti vedenia exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorého nárok sa vymáha v tomto exekučnom konaní, a preto exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil.

8/ Voči uzneseniu podal oprávnený sťažnosť. Podľa napadnutého uznesenia môže vzniknúť situácia, že bude existovať právoplatný a vykonateľný nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok, ktorý dokonca môže byť preskúmaný príslušným súdom, ale na podklade ktorého bude výkon exekúcie exekučným súdom odopretý. Takýto výklad § 35 a § 44 ods. 2 ZoRK v kontexte Exekučného poriadku považoval oprávnený za absurdný a ústavne neudržateľný. Uviedol, že exekučný titul, t. j. nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok, sp. zn. RD/109/2016 zo dňa 28.10.2016, nie je doposiaľ príslušným Okresným súdom Bratislava V zrušený. To znamená, že podľa § 35 ZoRK má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu a podľa § 44 ods. 2 ZoRK je to riadny exekučný titul. Akékoľvek tvrdenia, že nezrušený rozhodcovský rozsudok nemá právnu záväznosť, je obchádzaním § 40 ods. 1 ZoRK. Zrušiť, alebo zmeniť nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok môže iba a jedine príslušný súd definovaný v § 28 CSP, čo v tomto prípade je Okresný súd Bratislava V. Jediné relevantné právoplatné rozhodnutia, ktoré existujú vo vzťahu k exekučnému titulu, je uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoR/4/2017-2645 zo dňa 28.07.2017 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 23Cr/1/2017-120 zo dňa 19.07.2017. Týmito rozhodnutiami príslušné súdy a zákonní sudcovia zamietli návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/109/2016, nakoľko nenašli v rozhodcovskom konaní, sp. zn. RD/109/2016 žiadnu formálnu ani právnu vadu, pre ktorú by mal byť zrušený exekučný titul. Ani v jednom z týchto rozhodnutí nie sú podľa oprávneného argumenty, ktoré by potvrdzovali, že „bolo právoplatne rozhodnuté o neprípustnosti vedenia exekúcie na podklade exekučného titulu – t. j. rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/109/2016.“ Rovnaké rozhodnutie – posúdenie rozhodcovského konania sp. zn. RD/109/2016 vykonal aj príslušný Okresný súd Bratislava V, ktorý uznesením, č. k. 23Cr/1/2017-120 zo dňa 19.07.2017 zamietol iný návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/109/2016 zo dňa 28.10.2016. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEk/2/2019 zo dňa 27.02.2020: „ak súd rozhodujúci o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku napriek prebiehajúcej exekúcii nebude vidieť dôvod na vyhovieť návrhu povinného na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do rozhodnutia vo veci samej, je to dostatočný dôvod na pokračovanie v exekúcii.“

9/ Aj proti ďalšiemu účastníkovi rozhodcovského konania sp. zn. RD/109/2016 (B. C.) vedie oprávnený exekučné konanie, a to na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 9Er/29/2017, ktorý sa bráni rovnakými námietkami a dôkazmi, aké uvádza povinný v tomto konaní. Okresný súd Topoľčany námietky zamietol a v súvislosti s rozsahom prieskumnej činnosti exekučného súdu odkázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019. Oprávnený ešte pripomenul jedno konanie, ktoré vedie proti povinnému B. C., na podklade rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/110/2016 (podľa oprávneného išlo o rovnaké rozhodcovské konanie ako RD/109/2010), v ktorom Krajský súd v Nitre uznesením, č. k. 12CoE/19/2021-309 zo dňa 20.04.2021, ignoroval rozhodnutia súdov v Bratislave, keď uviedol, že „nie je pri rozhodovaní viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vysloveným v uznesení č.k. 18CoE/332/2017-318 zo dňa 30.08.2018 a ani právnym názorom Okresného súdu Bratislava III vysloveným v uznesení č.k. 49Er/60/2017-136 zo dňa 16.03.2017. Hoci Okresný súd Bratislava III posudzoval právomoc rozhodcovského súdu so záverom o nevykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, potvrdeným aj Krajským súdom v Bratislave, táto skutočnosť nebráni odvolaciemu súdu ani súdu prvej inštancie v danej veci zaujať odlišný právny názor, podložený rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít.“

10/ Skutočnosť, že spoločnosť dlžníka TESSERA s.r.o. bola v konkurznom konaní, sa nijako právne a procesne nedotýka rozhodcovského konania o náhradu škody vedeného podľa § 135a ods. 5 resp.

§ 194 ods. 9 Obchodného zákonníka. Konkurzné konanie spoločnosti TESSERA s.r.o. skončilo dňa 21.04.2022, takže aktuálne už táto otázka konkurzu je úplne irelevantná a nemôže mať žiaden vplyv na exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 13Ek/946/2018. Povinný nepreukázal, že by správca konkurznej podstaty spoločnosti úpadcu TESSERA s.r.o. vzniesol akékoľvek nároky plynúce z rozhodcovského konania, sp. zn. RD/109/2016, alebo prejavil vôľu vstúpiť do tohto rozhodcovského konania na strane žalobcu, či požadoval, aby sa výnos stal súčasťou konkurznej podstaty. Správca nikdy nevzniesol ani žiadnu výhradu voči samotnému rozhodcovskému konaniu, sp. zn. RD/109/2016. Poukázal i na komentár Ovečková, O. a kol. Obchodný zákonník, Veľké komentáre. Bratislava: Wolter Kluwer, 2017, s. 975: Ak bol na majetok spoločnosti, voči ktorej smeruje pohľadávka veriteľa, vyhlásený konkurz, nároky veriteľa spoločnosti voči jej konateľovi (t. j. už nie nároky spoločnosti) uplatňuje správca konkurznej podstaty; v prípade, ak nároky, ktoré už vo svojom mene uplatnil niektorý z veriteľov, prechádzajú na správcu. Ak však správca neuplatní (bez ohľadu na legitimitu takéhoto postupu), nárok veriteľa uplatnený podľa prvej vety § 135a odseku 5 Obchodného zákonníka zostáva veriteľovi nárok zachovaný a samotným vyhlásením konkurzu nie je priamo dotknutý. Nie je preukázané, že by samotný správca konkurznej podstaty podal voči povinnému rovnakú žalobu o náhradu škody, aká bola predmetom rozhodcovského konania sp. zn. RD/109/2016. Len samotný fakt, že prebiehalo aj konkurzné konanie voči spoločnosti dlžníka, nespôsobuje nemožnosť priebehu samotného rozhodcovského konania. Posledná veta § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka určuje nie samotné rozhodcovské konanie a jeho legitimitu, ale iba to, kto bude príjemcom náhrady škody z vydaného rozhodcovského rozsudku – či pôvodný veriteľ, alebo konkurzný správca spoločnosti dlžníka. Univerzálne sa ale tento problém oprávneného vôbec netýka, lebo predmetom jeho exekučných nárokov sú iba nezaplatené rozhodcovské poplatky a tie sa netýkajú žalobcu v rozhodcovskom konaní ani konkurzného správcu. (Prof. JUDr. Marek Števček, Phd. Generálny riaditeľ Sekcie civilného práva MS SR, rektor Univerzity Komenského v Bratislave a spoluautor zákona č. 244/2002 Z. z.: Pod spormi, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania sa rozumejú, t. j. žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty a žaloby v súvislosti s popretím prihlásenej pohľadávky, ktoré sú bezprostredne zviazané s týmito konaniami, v ktorých autoritatívne rozhoduje všeobecný súd, avšak takýmito konaniami nie je návrh na zaplatenie alebo návrh na vydanie platobného rozkazu, alebo návrh na žalobu o náhradu škody.) Vyššie uvedené rovnako vyplýva aj z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Ndc 33/2011 zo dňa 09.11.2011, podľa ktorého: Za konania vyvolané konkurzom považujú v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii konania o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky, konanie o vylúčenie majetku zo súpisu, osobitne aj konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne aj konanie o žalobe na určenie neúčinnosti reštrukturalizačného plánu. Ak žaloba predstavuje autonómnu žalobu, ktorá nie je založená na konkurznom práve a nevyžaduje si ani začatie takéhoto typu konania samotná skutočnosť, že správca konkurznej podstaty je účastníkom konania, nepostačuje na to, aby toto konanie mohlo byť kvalifikované ako konanie vyplývajúce priamo z konkurzu alebo ako konanie s ním súvisiace“ (na porovnanie napr. rozsudok Európskeho súdneho dvora z 10.9.2009 C-292/08) a súčasne poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/308/2015 zo dňa 05.10.2016.

11/ Všetky námietky povinného proti rozhodcovskému konaniu sp. zn. RD/109/2016, ktoré mohol uplatniť v základnom rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/109/2016, uplatnené boli. Od vydania exekučného titulu už nenastali žiadne nové okolnosti, ani žiadne nové dôkazy. Následne poukázal na rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 31Ek/1206/2018 zo dňa 28.04.2022 v súvislosti s koncentračnou zásadou, ale i na rozhodnutia vo vzťahu k prieskumu exekučného súdu ohľadom platnosti rozhodcovskej zmluvy v nespotebiteľských veciach sp. zn. 29Ek/1207/2018 zo dňa 22.11.2021, sp. zn. 11Ek/1372/2018 zo dňa 14.01.2022, a podania žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku s návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vo veci sp. zn. 1Ek/946/2018 zo dňa 17.12.2020 a sp. zn. 11Ek/1372/2018 zo dňa 16.02.2022. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal oprávnený, aby súd zrušil napadnuté uznesenie, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 92,64 EUR za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tejto sťažnosti: 1 x 65,57 EUR = 65,57 EUR + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 11,63 EUR = 11,63 EUR + 20 % DPH v sume 15,44 EUR).

12/ Povinný považoval sťažnosťou napadnuté uznesenie za vecne správne a riadne odôvodnené a jeho závery nie je sťažnosť spôsobilá spochybníť. Exekučný titul (rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Royal Development RD/109/2016 zo dňa 28.10.2016), ktorý je podkladom exekúcie v tejto veci,

bol už právoplatne preskúmaný v inom exekučnom konaní, a to v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn. 49Er/59/2017 a následnom odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 21CoE/31/2019, v ktorom bolo rozhodnuté, že rozhodcovský rozsudok je nulitným právnym akantom, v dôsledku čoho bola exekúcia ako neprípustná zastavená. Jediným rozdielom v týchto konaniach je, že bratislavské sudy rozhodovali o návrhu na vykonanie exekúcie podanom spoločnosťou CONCRETE s.r.o., t.j. žalobcu v pôvodnom rozhodcovskom konaní, a tunajší súd rozhoduje o návrhu na vykonanie exekúcie podanom rozhodcovským súdom, ktorým si rozhodcovský súd uplatnil nárok na zaplatenie ním vyrubeného poplatku za vedenie rozhodcovského konania. Podľa neho neexistuje žiadny zákonný dôvod na to, aby v konaní vedenom tunajším súdom bol predmetný rozhodcovský rozsudok, a na jeho základe vedené exekučné konanie, posudzované rozdielne ako v konaní vedenom bratislavskými súdmi. Vo veci vedenej tunajším súdom navyše povinný doložil do spisu rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 49Er/60/2017-136, zo dňa 16.03.2017, Krajského súdu v Bratislave č.k. 18CoE 332/2017-318, zo dňa 30.08.2018, Najvyššieho súdu SR, č.k. 7ECdo 5/2019, zo dňa 25.09.2019, Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 50/2019 -26, zo dňa 06.02.2019, ktoré boli vydané ohľadne exekučného konania, ktoré bolo vedené v skutkovo a právne v podstate totožnej veci, a to vo veci oprávneného CONCRETE SK s.r.o., so sídlom Pribylinská 4, 831 04 Bratislava, IČO: 45 625 697, proti povinným B. C., A. G. D., A. B. C. (povinnému v tomto konaní), pričom exekučným titulom v tejto veci bol rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Royal Development RD 110/2016 vydaný dňa 28.10.2016. Aj tento bol posúdený ako paakt nemajúci žiadne právne účinky, a závery boli potvrdené Ústavným súdom SR v rozhodnutí č.k. II. ÚS 50/2019 -26, zo dňa 06.02.2019 (najmä body 40, 43, 44 jeho odôvodnenia). Povinný mal za to, že citované závery Ústavného súdu SR dávajú odpovede na všetky relevantné námietky oprávneného obsiahnuté v jeho sťažnosti (možnosť exekučného súdu preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul v nesporebných veciach z vlastných hľadísk stanovených Exekučným poriadkom, a to bez ohľadu na to, či ohľadne takéhoto rozhodcovského rozsudku prebieha konanie o jeho zrušení na kauzálnom príslušnom všeobecnom súde, ohľadne právneho posúdenia tzv. paaktu, ako i otázky straty práva povinného na akékoľvek namietanie tejto právomoci v ďalších štádiách konania, keď dospel k záveru, že takáto námietka nemôže obstáť, pretože takýmto formalistickým prístupom by bola popretá podstata a zmysel založenia právomoci rozhodcovského súdu rozhodcovskou zmluvou a z neprávneho by bolo urobené právo). Sťažovateľ v predmetnom konaní pred ústavným súdom, t.j. spoločnosť CONCRETE SK, s.r.o., predniesol v predmetnom sťažnostnom konaní v podstate totožnú právnu argumentáciu ako prednáša oprávnený v tomto konaní (predovšetkým je tomu tak pre to, že spoločnosť CONCRETE SK s.r.o. zastupoval v tomto sťažnostnom konaní rovnaký právny zástupca ako zastupuje oprávneného v tomto konaní).

13/ V nadväznosti na uvedené mal povinný za to, že súd konajúci o sťažnosti oprávneného v tomto konaní je povinný riadiť sa právnymi závermi Ústavného súdu SR vyslovenými vo vyššie uvedenom rozhodnutí, a to bez ohľadu na to, k akým záverom dospeli exekučné sudy v konaniach vedených proti B. C., na ktoré poukazuje oprávnený vo svojej sťažnosti. Uvedené rozhodnutie Ústavného súdu SR nie je žiadnym ojedinelým rozhodnutím, ale záver, podľa ktorého „... je povinnosťou exekučného súdu ex officio skúmať a prihliadnuť na zistenú nulitu aktu, ktorá je bez akýchkoľvek pochybností následkom vydania rozhodnutia orgánom, ktorý nedisponuje právomocou na rozhodovanie vo veci a splnenie tejto povinnosti exekučným súdom nemožno považovať za postup, ktorý je nad rámec jeho právomoci.“, možno považovať za ustálený v rozhodovacej praxi ústavného súdu (napr. sp.zn. III. ÚS 686/2016-28, sp.zn. IV. ÚS 484/2018, I. ÚS 265/2020-59).

14/ Pripomenul, že žaloba bola na rozhodcovský súd podaná dňa 18.07.2016, teda počas prebiehajúceho konkurzného konania (na spoločnosť TESSERA s.r.o. bol vyhlásený konkurz dňa 15.01.2016) a rozhodnuté bolo o nej ešte počas rozhodcovského konania. Predmetom podanej žaloby bol nárok spoločnosti TESSERA s.r.o. na náhradu škody voči jej konateľom, ktorý v mene spoločnosti TESSERA s.r.o. uplatňovala v súlade s ustanovením § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka spoločnosť CONCRETE s.r.o. ako tvrdený veriteľ spoločnosti TESSERA s.r.o., teda išlo jednoznačne o spor týkajúci sa majetku spoločnosti TESSERA s.r.o., ktorý vznikol v priebehu konkurzného konania. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, nemal byť vôbec vydaný, nakoľko spor, ktorý o ktorom rozhodol, nemohol byť predmetom rozhodcovského konania. Ako uviedol aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 50/2019-26, zo dňa 06.02.2019, na tak závažnú vadu exekučného titulu ako je jeho nulita, je exekučný súd povinný prihliadnuť, a to bez ohľadu na to, že predmetný rozhodcovský rozsudok je predmetom prieskumu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

15/ K tvrdeniu oprávneného, že návrh na odklad vykonateľnosti bol Krajským súdom v Bratislave zamietnutý, uviedol, že šlo o rozhodnutie predbežnej povahy, pri ktorom súd nepreskúmava meritórne rozhodcovský rozsudok a ani rozhodcovské konanie, vec posudzuje výlučne z hľadísk definovaných charakterom konania o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. V žiadnom prípade teda nie je možné tvrdiť, že v tomto konaní bolo právoplatne rozhodnuté o právomoci rozhodcovského súdu v danom rozhodcovskom konaní. Rovnakú námietku vzniesol sťažovateľ v konaní pred Ústavným súdom SR vedenom pod sp. zn. II. ÚS 50/2019, pričom Ústavný súd SR nevidel žiadne porušenie práv sťažovateľa v postupe exekučných súdov, ktoré takéto rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave nepovažovali za rozhodnutia, ktoré by mali akúkoľvek záväznosť (resp. akýkoľvek vplyv) na rozhodnutie exekučných súdov. Ostatné rozhodnutia súdov, na ktoré poukazoval oprávnený vo svojej sťažnosti, neobsahovali žiadne závery spochybňujúce správnosť napadnutého rozhodnutia. Ak aj v niektorých z týchto rozhodnutí súdy dospeli k záveru, že v nesporebných exekučných konaniach vedených na podklade rozhodcovských rozsudkov, nie je možné skúmať rozhodcovskú zmluvu a z tohto hľadiska ani právomoc rozhodcovského súdu, uvedené neznamená, že exekučné súdy majú úplne rezignovať na svoju povinnosť skúmať, či exekučné konanie prebieha na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľným a spôsobilým podkladom pre nútený výkon rozhodnutia. Opačný výklad, ktorý prezentuje oprávnený, by viedol k absurdným záverom, podľa ktorých by bolo potrebné zo strany exekučného súdu akceptovať ako spôsobilý exekučný titul v podstate akýkoľvek rozhodcovský rozsudok, t.j. napr. aj taký, ktorý by bol formálne označený ako rozhodcovský rozsudok, opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, pričom tento rozsudok by bol vydaný osobou zjavne nespĺňajúcou predpoklady stanovené ZoKR (napr. by išlo o neploletú osobu, alebo o osobu bez spôsobilosti na právne úkony). V nadväznosti na vyššie uvedené navrhol sťažnosť oprávneného zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat ho na náhradu trov konania povinného v rozsahu 100%.

16/ Po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti oprávnený súdu predložil svoje vyjadrenie, ktorým súd informoval o podľa neho zásadnej novej skutočnosti. ňou mal byť rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 21Cr/30/2016 zo dňa 15.06.2022, ktorým zamietol v celom rozsahu žalobu žalobcu (povinného) o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD 110/2016 z 28.10.2016. Ako dôkaz predložil zápisnicu z pojednávania v konaní sp. zn. 21Cr/30/2016 zo dňa 15.06.2022. Uvedené podľa neho znamená, že také rozhodnutie je plne aplikovateľné aj na rozhodcovské konanie, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD 109/2016 zo dňa 28.10.2016.

17/ Dňa 14.09.2022 povinný súdu predložil rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 228/2021 z 01.06.2021. Ním ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť spoločnosti CONCRETE s.r.o., ktorou táto namietala porušenie svojich práv rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava III, č.k. 49Er/59/2017-151 zo dňa 16.03.2017 a Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/31/2019-516 zo dňa 28.05.2020, ktoré posúdili rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Royal Development, sp. zn. RD 109/2016 zo dňa 28.10.2016, ako nulitný akt.

18/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

19/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

20/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

21/ Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

22/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

23/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného je nedôvodná.

24/ Exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok, sp. zn. RD/109/2016, vydaný ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom, dňa 28.10.2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 16.11.2016. Ním bola výrokom V. odporcovi v III. rade (povinnému v tomto exekučnom konaní) uložená povinnosť zaplatiť rozhodcovskému súdu do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku poplatok za podaný odpor a vznesené námietky vo výške 3 572,40 Eur.

25/ V návrhu na zastavenie exekúcie povinný tvrdil, že rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodnutie, ktoré je v tejto veci exekučným titulom, nemal právomoc spor medzi účastníkmi prejednať. Dôvodom bola jednak skutočnosť, že spor nebolo možné rozhodovať v rozhodcovskom konaní, keďže na majetok spoločnosti TESSERA s.r.o. bol vyhlásený konkurz dňa 12.01.2016 (deň nasledujúci po zverejnení uznesenia Okresného súdu Bratislava I o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti TESSERA s.r.o.), a jednak to, že neexistovala rozhodcovská zmluva, od ktorej by rozhodcovský súd mohol odvodiť svoju právomoc, resp. že konatelia spoločnosti TESSERA s.r.o. sa nepovažujú za právnych nástupcov účastníka rozhodcovskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 ZoRK.

26/ Námietkou platnosti rozhodcovskej zmluvy sa vyšší súdny úradník správne nezaoberal, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje na už vyslovené závery v napadnutom uznesení ako i rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/946/2018 z 13.10.2021, v zmysle ktorých súd akceptuje fakt, že nemá právomoc preskúmať platnosť rozhodcovskej doložky. Na druhej strane dodáva, že otázka platnosti rozhodcovskej doložky nie je pre rozhodnutie exekučného súdu jediná ani významná, nakoľko povinný namietal prípustnosť exekúcie aj z iných dôvodov, najmä či rozhodcovský rozsudok vydal orgán na to vybavený právomocou, s ohľadom na nemožnosť prejednanie sporu podľa ZoRK.

27/ Ustanovenie § 1 ods. 3 ZoRK vymedzuje spory, ktoré nie je rozhodcovský súd oprávnený prejednať, teda prípady objektívnej non-arbitrability. Jednými z nich sú spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania (§ 1 ods. 3 písm. d/ ZoRK). Pri objektívnej non-arbitrabilite možno konštatovať nulitu rozhodcovského rozsudku (porovnaj Gyarfáš, Števec a kol.: Zákon o rozhodcovskom konaní, Komentár, C.H. Beck, 2016, str. 24: „Rozhodcovské konanie o non-arbitrabilnej veci je neprípustné. Rozhodcovský rozsudok, ktorým by bolo rozhodnuté o objektívne non-arbitrabilnom spore, by mohol byť podľa § 40 ods. 1 písm. b/ zrušený. Dokonca aj v prípade nezrušenia by za určitých okolností bolo možné uvažovať o tom, že takýto rozhodcovský rozsudok je ničotným právnym aktom a ako taký nie je spôsobilý vyvolávať účinky res iudicata, ani byť podkladom na vedenie exekúcie.“)

28/ Bez ohľadu na typ podkladového rozhodnutia (exekučného titulu), exekučný súd musí skúmať, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom, ktorý na to mal právomoc, či je vykonateľné po stránke formálnej a materiálnej, či oprávnený a povinný sú vecne legítimovaní, či je exekúcia navrhovaná v takom rozsahu, ktorý stačí k uspokojeniu oprávneného a či vymáhané právo nie je prekludované. Exekučný súd teda musel v rámci posúdenia, či predložený rozhodcovský rozsudok je spôsobilým exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, skúmať či vôbec mohol rozhodcovský súd prejednať spor, hoci by aj existovala platná rozhodcovská zmluva, o to viac, že vo vzťahu k tomu istému rozhodcovskému rozsudku (RD 109/2016) už bolo uznesením Okresného súdu Bratislava III, č. k. 49Er/59/2017-151 zo dňa 16.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 21CoE/31/2019-516 zo dňa 29.05.2020 právoplatne rozhodnuté, že sa jedná o paakt, keďže spor nemohol prejednať rozhodcovský súd. Uvedené závery za správne považoval i Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 228/2021 z 01.06.2021.

29/ S ohľadom na uvedené a princíp právnej istoty zakotvený v čl. 2 ods. 2 CSP, dospel aj tunajší súd k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o prípad nedostatku právomoci rozhodcovského súdu spor prejednať a vydať rozsudok. Na spoločnosť TESERA, s.r.o., ktorej jedným z konateľov bol povinný v tejto exekučnej veci, bol ešte dňa 12.01.2016 začatý konkurz. Podľa § 1 ods. 3 ZoRK už nemohol po uvedenom dni jej veriteľ (spoločnosť CONCRETE, s.r.o.) začať voči konateľom spoločnosť TESERA, s.r.o., sám konanie (o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 OBZ) pred rozhodcovským súdom. Ak bol na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňovať nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom bol

oprávnený správca konkurznej podstaty, čo je jasne formulované v § 135a ods. 5 OBZ. Vyhlásením konkurzu, ktorý má povahu za tzv. generálnej exekúcie, strácajú veritelia dlžníka právo uplatňovať si svoje pohľadávky samostatne, pretože prípadné získané plnenie patrí do konkurznej podstaty a nemôže patriť výlučne iba jednému z veriteľov, ktorý má pohľadávku proti úpadcovi. Vecná legitímácia na podanie žaloby pred rozhodcovským súdom teda svedčila výlučne správcovi konkurznej podstaty úpadcu. Napriek tomu, že žalobu nepodal správca, ale spoločnosť CONCRETE, s.r.o., rozhodcovský súd konal a rozhodol ešte počas prebiehajúceho konkurzného konania. Keďže v uvedenej veci mu nebola taká kompetencia podľa ZoRK zverená, vydaný rozsudok nemôže vyvolávať žiadne právne účinky, teda je nulitným právnym aktom. Neobstojí ani argument oprávneného, že pod spormi uvedenými v § 1 ods. 3 písm. d/ ZoRK treba rozumieť len spory vyvolané konkurzom (tzv. incidenčné spory), pretože ustanovenie podľa jeho gramatického výkladu upravuje akékoľvek spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania. Uvedenému neodporuje ani komentár k Obchodnému zákonníku (Wolters Kluwer, 2017, s. 975), na ktorý oprávnený poukázal, a podľa ktorého nároky veriteľa spoločnosti voči jej konateľovi, ktoré už uplatnil vo svojom mene niektorý z veriteľov, prechádzajú na správcu. Ak rozhodcovské konanie začalo pred začatím konkurzného konania, vyhlásením konkurzu sa rozhodcovské konanie prerušuje (§ 47 ods. 1 ZoKR) a v týchto konaniach možno pokračovať na návrh správcu, pričom správca sa stáva účastníkom konania namiesto úpadcu (§ 47 ods. 3 ZoKR). Ak však žalobu podal veriteľ už v čase začatého konkurzu, nebol na jej podanie aktívne legitimovaný (nedostatok aktívnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby), preto správca nemal dôvod vstupovať do konania, v ktorom nemohol byť platne vydaný rozhodcovský rozsudok. Posúdenie predloženého rozhodcovského rozsudku RD/109/2016 ako paaktu znamená, že je nulitným v celosti. Je teda celkom irelevantné tvrdenie oprávneného, že v uvedenej veci sú predmetom exekučného konania poplatky rozhodcovského súdu, ktoré od povinného vymáha, pretože predložený exekučný titul nie je spôsobilým exekučným titulom, keďže rozhodcovský rozsudok RD/109/2016 z 28.10.2016 je nulitným aj vo vzťahu k trovám rozhodcovského konania.

30/ V súvislosti so zásadnou argumentáciou oprávneného, že o žalobe povinného na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorú podal na Okresnom súde Bratislava V, a ktoré konanie sa viedlo pod sp. zn. 29Cr/27/2016 (pozn. sudcu - po zmene súdnej sústavy je na konanie príslušný Mestský súd Bratislava III, ktorý konanie vedie pod sp. zn. B5-29Cr/27/2016) nebolo právoplatne rozhodnuté a že Mestský súd Bratislava III je jediným kauzálnie príslušným súdom na zrušenie rozhodcovského rozsudku RD/109/2016, exekučný súd i s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 228/2021 z 01.06.2021 uvádza, že súdu boli predložené také rozhodnutia, na základe ktorých mohol vo veci prípustnosti exekúcie rozhodnúť bez ohľadu na to, ako bude v konaní pred Okresným súdom Bratislava III o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodnuté (konanie v merite veci nebolo ku dňu vydania tohto rozhodnutia o sťažnosti právoplatne skončené, pričom nebolo rozhodnuté ani prvostupňovým súdom, ktoré skutočnosti si súd overoval dopytom na príslušnom Mestskom súde Bratislava III). V každom z týchto konaní ide o odlišný predmet skúmania a výsledok týchto skúmaní vyúsťuje aj v odlišnosť, čo sa týka dôsledkov. V rámci exekučného konania bola predmetom skúmania exekučného súdu otázka, či exekučný titul môže byť podkladom na zákonné vedenie exekúcie (v okolnostiach danej veci z toho hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné). Napriek negatívnemu záveru o tejto otázke, ktorý mal za následok vydanie rozhodnutia o zastavení exekúcie, nemá takéto rozhodnutie bez ďalšieho za následok zrušenie „nespôsobilého“ exekučného titulu. Nulitný rozhodcovský rozsudok totiž od počiatku nevyvoláva žiadne právne účinky, a to bez ohľadu na to, či je v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní zrušený. Na druhej strane predmetom skúmania kauzálnie príslušného súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku je už priamo existencia rozhodcovského rozsudku, ktorý môže byť zrušený na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak sa preukáže niektorý z dôvodov uvedených v § 40 ZoRK. Sudcovia rozhodujúci o zrušení rozhodcovského rozsudku však konštatovať prípustnosť, resp. neprípustnosť vedenia exekúcie na podklade exekučného titulu – t.j. rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD 109/2016, nemohli, nakoľko na také konštatovanie ani nie sú oprávnení. Tak ako exekučný súd nemôže rozhodovať o platnosti alebo neplatnosti rozhodcovskej zmluvy v nespotebitel'ských veciach, nemôže ani súd, rozhodujúci o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku hodnotiť rozhodcovský rozsudok z hľadiska jeho spôsobilosti byť riadnym exekučným titulom. I vzhľadom k uvedenému, nemalo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3CoR/4/2017-2645 zo dňa 28.07.2017, ktorým súd zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD 109/2016 (ktoré je len rozhodnutím predbežnej povahy) a už vôbec nie (neprávoplatný) rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 21Cr/30/2016

z 15.06.2016, ktorým zamietol žalobu o zrušenie iného rozhodcovského rozsudku (RD 110/2016), vplyv na rozhodnutie exekučného súdu. Zanedbateľný význam pre toto exekučné konanie malo konanie vedené pred Okresným súdom Topoľčany, sp. zn. 9Er/29/2017, ktoré oprávnený vedie voči inému povinnému (B. C.) a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, č.k. 12CoE/19/2021-309 zo dňa 20.04.2021, ktoré sa rovnako týkalo exekúcie voči B. C., na podklade iného rozhodcovského rozsudku. Ak totiž aj Krajský súd v Nitre zaujal odlišný právny názor ako Okresný súd Bratislava III, sp. zn. 49Er/60/2017 zo dňa 16.03.2017, ktorý bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, okrem toho, že sa týka iného rozhodcovského rozsudku, neznamená to, že taký záver musí rešpektovať ako záväzný tento exekučný súd. Krajský súd v Nitre vychádzal z rozhodnutí vyšších súdnych inštancií vydaných v iných veciach, zatiaľ čo rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 228/2021 z 01.06.2021, ktoré považovalo za ústavne súladný záver Krajského súdu v Bratislave o nulite rozhodcovského rozsudku RD 109/2016, bolo o rozhodnutí priamo sa týkajúcim rozhodcovského rozsudku, ktorý oprávnený v tomto konaní predložil ako exekučný titul.

31/ Pokiaľ ide o poukaz oprávneného, že od vydania exekučného titulu nenastali žiadne nové okolnosti ani žiadne nové dôkazy, k čomu poukázal na rozhodnutie odkazujúce na koncentračnú zásadu v exekučnom konaní, súd uvádza, že koncentračná zásada (v exekučnom konaní) sa vzťahuje na včasnosť tvrdení povinného v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré mohol objektívne uplatniť. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil všetky rozhodné skutočnosti pre zastavenie exekúcie (najmä nedostatok arbitrability sporu), tieto sa počas rozhodovania súdu nezmenili a nie je ani v rozpore s koncentračnou zásadou, ak povinný v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil rozhodnutia (Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 21CoE/31/2019 z 29.05.2020, prípadne Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 228/2021 z 01.06.2021), pretože tieto objektívne v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie neexistovali. Preto bol poukaz oprávneného v tejto veci na koncentračnú zásadu bezvýznamný. Koniec – koncov, rovnako postupoval oprávnený, ktorý tiež súdu predkladal rozhodnutia vydané v neskoršom časovom období a súd sa s nimi vysporiadal.

32/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť oprávneného voči uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/946/2018 zo dňa 04.05.2022, ako nedôvodnú.

33/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

34/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

35/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

36/ Obaja účastníci konania si v súvislosti s konaním o tejto sťažnosti uplatnili trovy právneho zastúpenia. Povinný bol v sťažnostnom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti oprávneného voči rozhodnutiu sp. zn. 13Ek/946/2018 z 04.05.2022. Úprava trov exekučného konania v Exekučnom poriadku je v zásade komplexná a je odlišná od úpravy trov podľa ustanovení CSP. O náhrade trov pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie súd postupuje rovnako ako pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie, keď podľa § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku si oprávnený, ktorý žiada vymôcť trovy exekúcie, tieto musí uplatniť už v elektronickom návrhu na vykonanie exekúcie. V opačnom prípade by mu ich súd nepriznal (neboli by uvedené v poverení na vykonanie exekúcie). Uvedené znamená, že súd pri trovách v exekučnom konaní nepostupuje ex offo, ale len na návrh účastníka konania. Platí to tak pri návrhu na začatie konania, ako aj v ďalšom štádiu – v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Ak si

oprávnený v súvislosti s rozhodovaním súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie trovy konania vo svojom vyjadrení neuplatnil, Exekučný poriadok súdu neukladá povinnosť rozhodnúť o trovách. Vyšší súdny úradník preto, vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia z 04.05.2022 nerozhodoval o trovách povinného, nakoľko si trovy za jednotlivé podania neuplatňoval. Voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka 13Ek/946/2018 z 04.05.2022 povinný nepodal sťažnosť, ani návrh na vydanie doplňujúceho uznesenia. Preto súd rozhodoval len o trovách tohto sťažnostného konania, v ktorom bol povinný úspešný. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 2 definuje, ktoré výdavky povinného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže si ich povinný nevyčísľil, súd mu priznal nárok na náhradu trov vyplývajúci zo spisu. Vychádzajúc z predmetu konania (3 572,40 EUR), priznal sudca povinnému podľa § 199a ods. 2, § 199d ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti náhradu trov v celkovej výške 92,63 EUR (z toho odmena vo výške 65,56 EUR, 11,63 EUR ako režijný paušál za rok 2022 + 20% DPH, t.j. 15,44 EUR).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (